

така сж се похърватили, щото въ края на 18. столѣтие тѣ не сж знаели да говорятъ нѣмски.

Иванъ Щросмаеръ, правнукъ на казанія Павелъ, роденъ прѣзъ 1789. год. се оженилъ въ 1808. год. за Ана Ерделяцъ, момиче отъ гражданско Осѣчко сѣмейство. Отъ тоя бракъ сж произлѣзли 5 дѣца, най-малкото отъ тѣхъ е покойниятъ епископъ.

Послѣднитѣ двѣ дѣца на Ивана и Ана Щросмаеръ сж били близначета. Кръстени въ деня на рождението си (4 февруарий н. с. 1815 год.) тѣ сж получили имената едното Йосифъ, а другото Юрай (Георги). Но едно отъ тѣхъ умира още сжщия денъ и родителитѣ, като не знаятъ, кое отъ тѣхъ се е поминало Йосифъ ли, или Юрай, даватъ и двѣтѣ имена на живото близначе. Ето защо покойниятъ епископъ се наричаше Йосифъ Юрай.

Всичкитѣ му братя сж умрѣли още въ дѣтската си възраст, само Матей е билъ 28 годишенъ, когато е починалъ.

Родителитѣ сж били щастливи да видятъ сина си епископъ. Тѣ сж живѣли при него и то бащата до 27 мартъ 1858. год., а майката до 21. ноември 1860. г. Отъ баща си Щросмаеръ е наслѣдилъ енергия и постоянство, а отъ майка си велико сръдце.

Щросмаеръ е свѣршилъ въ Осѣкъ основното училище и гимназията съ отличенъ успѣхъ. Слѣдъ това прѣзъ августъ 1831 год. е постѣпилъ въ духовната семинария въ Джаково, която се състояла отъ 2 годишенъ философски и 4 годишенъ богословски отдѣлъ,

Тукъ той свѣршва философския отдѣлъ като най-добъръ ученикъ и затова епископъ Сучичъ го праща въ Пеша, за да слѣдва и свѣрши по богословието въ тамкашния университетъ.

Тукъ Щросмаеръ е положилъ надлѣжния изпитъ по философия и на 24. октомврий 1834. год. е билъ провъзгласенъ за докторъ на философията.

Между другаритѣ си студенти той е билъ най-отличенъ богословъ. Другартъ му Стеф. Илияшевичъ казва, че той на изпита по догматическо богословие съ своитѣ обширни познания по прѣдмета така билъ изненадалъ изпитната комисиия, щото прѣдседателтъ ѝ казалъ: Щросмаеръ ще стане или пръвъ еретикъ на 19. столѣтие или пръвъ стълпъ на католишката църква. И наистина на Ватиканския църковенъ съборъ (1869—1870) той изпѣква надъ всичкитѣ епископи, като единъ отъ най-ученитѣ стълпове на тая църква, а до послѣдния си часъ тоя стълпъ носѣше великата идея за ебединението на двѣтѣ църкви, източната и западната и бѣше успѣлъ да присади сжщата идея и въ ума на папа Львъ XIII.

Като студентъ Щросмаеръ се запознава съ прочутия Чехословакъ Янъ Коларъ и го посѣщава заедно съ другаритѣ си хърватски студенти. Прѣзъ Юлий 1837. год. той свѣршва богословския факултетъ, но не може да бжде ржкоположенъ за свещенникъ, защото нѣма изискуемата отъ канонич. прѣдписаания възраст. Прѣзъ това врѣме Джаковски епископъ е билъ Куковичъ. Прѣзъ августъ той тръгналъ за Карлсбадъ въ Чехско, за да се лѣкува и като видѣлъ Щросмаера, ослабналъ и изнуренъ отъ учението зель го съ себе си